

SZENT KERESZT

AZ ALSÓNÉMEDI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 3. SZÁM – 2014. MÁRCIUS 2. (nyomtatva: március 16.)

Miért gyónjak?

Talán nem tesszük fel ezt a kérdést így, a valóság azonban az, hogy az élet azt bizonyítja, mintha feltettük volna – legalább is igen gyakran. Az utóbbi időben mintha a gyónás mintha válságban lenne, egyre ritkábban nyílik a gyóntatószék ajtaja. Mintha valami láthatatlan erő visszatartaná az embereket az „Isten irgalmas ítélőszékétől”, lelket gyógyító „rendelőjétől.” – Mintha az a gondolat érvényesülne, hogy nincs rá szükség. – Ha őszinték akarunk lenni önmagunkhoz, tudjuk, hogy mi a szentgyónás, azt is tudjuk, hogy mi számít bűnnek, talán azt nem tudatosítjuk, hogy szükségünk van rá, mert „sokszor és sokat vétkeztünk!”

– Lehet, hogy sokszor azt gondolják sokan, hogy bármikor, bárki vétkezhet, de hogy ők maguk is, azt nem. – Lehet, hogy a mozgó „rugó” azt jelenti, hogy meg tudjuk magyarázni a történeteket és ezzel túl is tesszük magunkat, az is lehet, hogy úgymond „kicsinysége”, jelentéktelensége sugallja, hogy ne is foglalkozzunk vele, lehet, hogy az oda nem figyelés módszerével akarjuk meg nem történné tenni... - valójában pedig talán észre sem vesszük, hogy nem akarunk szabadulni a hibáktól, mulasztásoktól, bűnöktől. Lehet, hogy nem érezzük a súlyát, következményét, azért nem igyekszünk megtenni a nagyon is szükséges, nagyon fontos lépést: a „szabadulás” felé. Lehet az is, hogy a jó Isten türelmét és atyai jóságát értjük félre, gondolva, hogy úgy is megbocsát, nem torolja meg, nem bűneink mértéke szerint bánik velünk, vagy esetleg mert ránk is felvirrasztja napját, nekünk is esőt ad, ezért nem kell bűnbánatot tartani és ennek következtében gyónni; esetleg azt gondoljuk, hogy elég, ha „megússzuk”, vagy amit az emberek közül senki sem lát, „önmagunkban elrendezük.” – Lehet, hogy az Isten iránti bizalmunk gyenge, ezért nem Nála keressük lelki sebeinkre a „gyógyulást”. Mi már magyarázata lehetne azoknak a jelenségeknek, amikor sokan ráolvasással, emberi közreműködéssel akarják megszüntetni a „rontást.” – Az is lehet, hogy a hitetlenség egyfajta következményeként jelentkezik a lelki gyógyulás és Istentől várt gyógyítás „igénye.” – Mintha sokszor az történelem, amiről Szent János Apostol a Jelenések Könyvében ír a megátkozottságról: „akkora földrengés keletkezett, amekkora még nem volt, mióta ember van a földön. A nagy város három felé vált és a pogányok városai leomlottak. Isten akkor megemlékezett a nagy Babilonról és haragja tüzes borának kelyhét nyújtotta neki. Minden sziget eltűnt, és a hegyeket sem lehetett többé látni. Mázsás nagy jégeső hullott az égből az emberekre. Az emberek pedig káromolták Istent a jégverés miatt ...” Sajnos, elképzelhető emberi magatartás, nemcsak prófétái látomás ez a „csakazért is.” – Minden esetben rendelkezésünkre áll az Isten

irgalma, amiről már az Ó-szövetségben olvashatunk: „nem akarom a bűnös halálát, hanem azt akarom, hogy megtisztuljon, megtérjen és éljen!” – Mindig emlékezhetünk arra, hogy az Úr Jézusnak a tékozló fiúról szóló példabeszéde nem szép történet mindössze, hanem olyan, amit azért fogalmazott meg Üdvözítőnk, hogy ismerős legyen: „fölkelek és Atyámhoz megyek!” – Fölkelek, mert a hibáim, mulasztásaim, bűneim a földre sújtottak. Fölkelek, mert nem az a végzetes a számomra, hogy elestem, hanem az, hogy jó nekem úgy is, nem kelek fel. – Fölkelek, mert a jóságos Isten porból alkotott, de nem azt akarja, hogy a porban feküdjek, hanem tisztán, feddhetetlenül lásson engem! – Nem akarok hasonlítani a megátkozott városokhoz, amikről az Úr Jézus Szent Máté Evangéliumában beszél: „akkor korholni kezdte a városokat, ahol a legtöbb csodát tette, mert nem tértek meg: Jaj neked Korozain! Jaj neked Betsaida! Ha Tiruszban és Szidonban történtek volna a csodák, amelyek nálatok történtek, már régen szörzsákban és hamuban tartottak volna bűnbánatot. De mondom nektek: Tirusznak és Szidonnak tűrhetőbb sorsa lesz az ítélet napján, mint nektek!- Te meg Kafarnaum! vajjon az égig emelkedel? A pokolba süllyedsz! Ha Szodomában történtek volna a nálatok történt csodák, a mai napig állna. Egyébként mondom nektek: Szodoma földjének tűrhetőbb sorsa lesz az ítélet napján, mint neked!” – Nem akarom, hogy rám is vonatkozzék az Úr Jézus szava, miszerint a nép konokságáról beszélt: „kihez hasonlítsam ezt a nemzedéket? Hasonlít a piacon tanyázó gyermekekhez, akik odakiáltják pajtásaiknak: furulyáztunk, de nem táncoltatok; siránkoztunk, de nem zokogtatok!” Nem akarom átlatni magam,

hogy nincs mit megbánnom, jóvátennem, hiszen komoly figyelmeztetés számomra Szent Jakab Apostol szava: „aki tudna jót tenni és nem teszi, az vétkezik!” – Akarom követni Keresztelő Szent János felhívását: „teremjétek a bűnbánat méltó gyümölcsét!” – Akarok részesülni a megbocsátás szentsége kegyelmeiben! – Szükségem van rá, mert tudom, hogy nem vagyok szent, mert egyedül Isten a Szent, de szentségre hívtott Ő, Aki már létezésem előtt látott engem és várja jóra való készségemet, amivel ki tudok szabadulni azokból, amik által „megkörnyékezett a világ bűne.” – Gyónok, hogy ne a bűné legyen az utolsó szó az életemben, hanem a megbocsátó Istené, Akiről tudom, hogy nem ítél el, hiszen Egyszülött Fiát adta, hogy éljek Általa. Ő szertetett engem és meghalt értem, hogy részesülhessek az Isten fiainak méltóságában – ezt a bűn lerontja, de a bűnbánat által Isten megbocsátó szeretete újra felépíti bennem. – Sok kegyelmet kívánva :

Pekker Imre plébános

Évközi 4. Vasárnap – Február 02. - Az idei évben ez a Vasárnap egyben Gyertyaszentelő Boldogasszony Ünnepe is, amikor Urunk templomi bemutatását ünnepeljük és a gyertyaszentelés gondolata a prófétailelkű Simeon gondolatain alapszik, Aki azt mondta a Kis Jézusról, hogy Ő a világ Világossága. A világosság forrásaként a gyertyát gondolatban azonosítjuk Üdvözítőnkkel. Aki megvilágosítja gondolatainkat, a jóra akarja vezetni szavainkat és cselekedeteinket, az egész embert, az egész emberiséget. Meg akarja világítani életünkben az igazi értékeket, mert rászorulunk erre a „világos vezetésre”, hiszen a magunk ösztönös elképzelései nagyon sokszor másfelé vezetnének minket. – Nem új ez az emberiség történetében, biztos, hogy ezért is mondja az Isten már az Ó-szövetségben Szofonias próféta által: *„keressétek az Urat! ... keressétek az igazságot, keressétek az alázatot!”* – Aki már megpróbált eszerint gondolkodni, beszélni, cselekedni, meg kellett tapasztalnia, milyen emberi akadályokba lehet ütközni, vagyis nem könnyű eszerint élni. Fel kell adni az emberi bölcsességet, és Isten bölcsességét választani, ami nemcsak nem könnyű számunkra, hanem kiderül, hogy *„Isten értékítélete egészen más, mint az embereké ... ezek lebegnek az emberek szeme előtt: bölcsesség, hatalom, pedig ezek milyen sok embert tettek már tönkre.”* – Jézus a hegyi beszédben (Evangélium) ledönti a téves emberi fogalmakat és helyettük meghirdeti a lélek szerinti szegénység, a szelídség, a tisztaság, az irgalom és a béke Evangéliumát. Nehéz az emberi elképzelésektől búcsút venni, hiszen igen gyakran erre épülnek álmaink, vágyaink, elképzelt előrehaladásunk... nem hízlelegnek az ellenkező vélemények, ellentmondások, hiszen akadályoztatásokat látunk bennük. Nagyon is szeretjük, ha hozzánk igazodnak emberek, események... nem pedig fordítva! Nehéz ilyen körülmények között lemondani önmagunkról, még az Isten kedvéért is. Erre világít rá az Isteni Üdvözítő, aki vállalja az emberi sorsot, hogy hitelesebben tudja képviselni előttünk az örök értékeket. Ebben a sorsközösségben akarja közel hozni számunkra azt az igazságot, hogy mennyire gyengék vagyunk. Elhangzott az már az Ó-szövetségben, hogy az ember olyan az Isten előtt, mint a porszem a mérlegen, de ez valahogyan nem alázatosságra és készsége indította az embereket, hanem a Hatalmastól való félelemre. Az Úr Jézus pedig arra akar megtanítani, hogy igaz ugyan, *„hogy Isten előtt milyen szegények és szánalomra méltók vagyunk”* de *„ebben a helyzetben is lehetünk boldogok”* – Meghirdeti az Isten Országát, aminek alaptörvénye nem az emberi bölcsesség, hanem az a szeretet, amit Isten kezdetől fogva árasztott az emberre, az Új-szövetségben pedig különösképpen – a mi dolgunk az, hogy *„tanítását életünkkel kövessük!”* Jeruzsálemi Szent Cirillel együtt kérjük azt a lelkiületet, ami nem ebből a világból táplálkozik, hanem Istenből él: *„Urunk ... engedd, hogy a Te Lelked ékesítsen bennünket!”*

Évközi 5. Vasárnap – Február 09. - Keresztény megbízatásunkról beszél a mai Evangéliumban az Úr Jézus, amikor ezeket mondja: *„ti vagytok a föld sója; - ti vagytok a világ világossága!”* – *Úgy világítson a ti világosságotok, hogy lássák jótetteiteket az emberek és dicsőítsék érte mennyei Atyátokat!*” – Ennek a megbízatásunknak akkor tehetünk eleget, ha követjük isteni Mesterünket, mert be kell teljesednie elsősorban az Úr Jézus „elképzelésének, miszerint *„tanúim lesztek!”* - annál is inkább, mivel Ő maga mondja ki Szent János Apostol szavai szerint: *„Én a világ világossága vagyok, aki engem követ, övé lesz az élet világossága!”*

A jóságos Isten csodálatos képességekkel áldotta meg az embert, amikor úgy teremtette, hogy képes gondolkodni, beszélni, cselekedni. Ezeket a képességeket kell felhasználnunk Isten megdicsőítésére, hogy eleget tudjunk tenni Üdvözítőnk elvárásának. Annál is inkább, mivel az Ő világossága jel a számunkra és nem szabad megfeledkezni arról, ahogyan a 22. Zsoltár mondja: *„az Úr nékem Pásztorom, nincs hiányom semmi jóban, Ő vezet engem az igazság útján... előttem jár az igaz úton, vezet engem jó szívével ... jóságod és irgalmad nyomon követ életemnek egész útján...”* nem kell tehát bizonytalanságban botorkálni senkinek. – Az Ő élete világosan mutatja, hogy Isten Országát hirdeti, szavai és cselekedetei tökéletes összhangban vannak. Az akkori emberek sokszor félreértették az Úr Jézust, mert tanítását ugyan csodálkozva hallgatták, de amikor mélyebben kellett volna értelmezni, lelki tartalommal, hittel, hitből fakadó jócselekedetekkel kellett volna megvilágítani, már nem is tartották olyan fontosnak – sokkal inkább a cselekedeteit, amelyekben főként a csodákat tartották számon és azokat el is várták Tőle. Bizonyíték erre az Úr názáreti felolvasása és a nép azt követő felháborodása, vagy a béna gyógyításakor történt esemény, amikor először a bűnbocsánatról beszélt, s csak utána következett a testi gyógyítás, vagy a pusztai kenyérszaporításkor történt eseménynél – jóllakottan elmentek, amikor a csoda után az égből szállott kenyérről beszélt. – Nem volt Neki sem könnyű dolga, amikor a lelkieket és a mindennapi dolgokat kellett egyszerre képviselni; nincs könnyű dolga a keresztényeknek, Krisztusban hívőknek, Krisztust követőknek sem – sokszor bizonyára azért is, mivel megbízatásunknak enyhén szólva nem teljes mértékben teszünk eleget. Meglehet, hogy sokszor mondjuk, de csak mondjuk a dolgokat, esetleg még azt sem, de ha mondjuk is, tudni kell, hogy az még szép, csak nem elég! Az Úr Jézus Maga mondja ki: *„nem mindaz, aki mondja nekem: Uram, Uram! – jut be a mennyek Országába! Csak az jut be a mennyek Országába, aki Mennyei Atyám akarát teljesíti ... mindaz, aki hallgatja tanításomat, de tettekre nem váltja, hasonlít a balga emberhez ...”* – Ügyelnünk kell tehát gondolataink, szavaink és cselekedeteink Istennek tetsző összhangjára!

Évközi 6. Vasárnap – Február 16. - A 118. Zsoltár csodálatos részlete olvasható a mai szentmise Olvasmány és a Szentlecke közötti részben: *„boldogok, akik Isten útján járnak...”* és az Olvasmányban Isten azt is megüzeni nekünk, hogyan járhatunk az Ő útjain. Sirák fia könyvében elmondja, hogy az embernek parancsokat és törvényeket ad ennek értelmében, és az ember választhat jó és rossz között, mert ezt a szabadságot nem vonja el tőle az Isten; csak hogy a következményekkel is számolni kell. Mindkettőnek vannak ugyanis következményei, s azt is tudni kell, hogy Isten *„senkinek sem adott engedélyt arra, hogy vétkezzen!”* Aki tehát a rosszat választja, tudni kell, hogy Isten szándéka ellen választott. – Nagyon is könnyen belebonyolódhat az ember lehetőségeibe és azok következményeibe – különösen veszélyes ez akkor, ha a rosszat választottuk. – Nagyon is messzire vezetheti az embert a saját embersége – Az Úr Jézus idejében ez vezetett odáig, hogy még az Üdvözítővel is kifejezetten rossz szándékkal vitáztak és vitájuk következtében ellenségeivé váltak. – Az ősök hagyományaihoz ragaszkodva mindennél fontosabbnak tartották, hogy az amúgy tisztára mosogatott edényeket a használat előtt újból leöblítsék, nehogy úgymond tisztátalanán legyen, aki abból eszik. Erre mondja az Úr Jézus: *„értsétek meg: nem az szennyezi be az embert, ami kívülről jut a szájába, hanem az szennyezi be, ami az emberből távozik!”* – *„ami az emberből ered, az teszi tisztátalanná az embert. A szívből származik ugyanis minden rossz gondolat, paráznaság, lopás, gyilkosság, házasságtörés, kapzsáság, rosszindulat, hamisság, kicsapongás, irigység, káromkodás, kevélység, léhaság...”* Örövendés és vigasztaló ugyanakkor, hogy az Isten olyannak teremtette az embert, hogy jó is tud tenni és az Úr Jézus pontosan azért jött közéink, hogy megtanítsa a jóra és adott esetben ne a rosszra fordítsuk lehetőségeinket, hanem a jóra. Ő maga beszélt arról, hogy a jókat milyen alapon jutalmazza meg: *„jőjtek, Atyám áldottai és vegyétek birtokba azt az Országot, amely nektek készült, mert éheztem és enni adtatok, szomjaztam és inni adtatok...”* - amit egynek a legkisebbek közül tettetek, nekem tettétek!” – A talentumokról szóló példabeszédében pedig arról tanít, hogy nem marad el a jutalma annak sem, aki kevesebbet kapott, de azt őszinte igyekezettel „gyarapította”. – A szívből eredő jó kedves Isten előtt – kedvesebb, mint a felszínen és csak szöveg szerinti „teljesítés”. – Kereszténységünk, Isten-kapcsolatunk, hitünk, lelkiületünk nem lehet „statisztika” mindössze, ami annyit jelent: nem akkor jó, ha megteszük, hogy „nyugtázhassuk”, ez is meg volt. – Helder Camara érsek Atya gondolatai alapján kell törekedni az igazi jóra: *„boldog, aki Krisztusnak egészen átadja önmagát, és azért imádkozik, hogy az Ő szemével lásson, a fülével halljon, az Ő nyelvén beszéljen és Vele járjon!”* - Ilyenek akarjunk lenni, hogy ne csak ajkunkkal tiszteljük Őt!

Évközi 7. Vasárnap – Február 23. - A múlt alkalommal már láthattuk, hogy önmagában mire képes az ember – Maga az Úr Jézus sorol fel sok emberi cselekedetet, ami nem az Isten szándéka szerinti, és megtörténhet – ember által. Szent Pál Apostol ezt a felsorolást mintha folytatná, de nyomban hozzátéhetjük, ezek az ösztönös emberi cselekedetek. – Sajnos az idők folyamán – függetlenül attól, hogy mennyi felszólítást kapunk a jóra – mintha nem csökkenőben volnának, hanem sokszorozódnak. Itt nem feltétlenül arra kell gondolnunk, hogy minden a „bűnözés” formájában valósul meg, bár közvetve nem egyszer közvetlenül szinte „súrolják” annak határát, csak nem így értékeljük. – Egyik Katolikus Újságunk arról beszél, hogy vannak jelenségek, amiknek következtében *„meg kell, hogy változzon a világ, mert ez így nem vihető tovább!”* – Az a bizonyos **ez** szerinte a kielégíthetetlen birtoklási vágy. Csak példaképpen az autók, az autótutak építését, a környezetszennyezést említi és felteszi a kérdést: *„ki vállalná, hogy mostantól vonattal, busszal, taxival jár?”* – de ugyanilyen fontos kérdés, hogy: *képesek vagyunk-e mi emberek elgondolkodni azon, hogy a birtoklási vágyunk, vagy a szükségleteink kielégítése a fontos?”* – Ezekben a megállapításokban még nem is szerepelnek lelki dolgok – lelkileg is fel kell tenni a nagy kérdést, hogy képesek vagyunk-e arra, hogy jól válasszunk a jó és a rossz között? – Fontosnak tartjuk-e *„Krisztus világos életvezetési parancsai”* szerint gondolkodni, beszélni, cselekedni, vagy inkább a csűrész-csavarás módszerét választjuk az „arany-középut”-nak nevezve ezeket. – Ezek azért elengedhetetlenül fontosak számunkra, mert nemcsak az Ó-szövetség válasszott népének szól az üzenet: *„legyetek szentek, mert én az Úr, a ti Istenetek szent vagyok!”* Jól tesszük, ha szent voltunkat, megszentelődésünket annak értelmében gondoljuk, hogy az Isten az embert nemcsak értelmes, gondolkodó lénynek szánta, teremtette, hanem azért ajándékozta meg halhatatlan lélekkel, hogy az is megszentelt legyen. Azért mondja Szent Pál, hogy *„ti Isten templomai vagytok!”* – *„a szent keresztiségben lettünk felszentelve – így Isten templomának kell lennie minden keresztény embernek!”* – Tudnunk kell, hogy a Templom megszentelt hely, Isten Háza és Mennysország kapuja! – A templomnak külsejében is, de még inkább bennső tartalmában különböznie kell minden másról! – Így az igaz kereszténynek is ilyen feladatot szánt a mi Istenünk. Ezért állította élénk a Főparancsot, aminek elengedhetetlen része a felebaráti szeretet és most annak olyan értelmezése is, hogy a másik ember nem ellenfél, ellenség pedig semmiképpen! – Ennek megvalósításában legyen bízatonk a Mennyei Atya emberszerető jósága: *„Aki fölkelti napját jókra és gonoszokra egyaránt, és esőt ad mind az igazaknak, mind a bűnösöknek!”* – *„Az áldozatkész és megbocsátó szeretet gyakorlásában minél tökéletesebben hasonlítunk!”* Hozzá! – Így építsük magunkban az Ő templomát!

Harsóna

**beszámoló az Egyházközség Képviselőtestületének
2014. február 9-én 14 órakor tartott üléséről**

Első napirendi pont a 2013. évi zárszámadás volt. Atya ismertette a bevételeket tételesen: egyházközségi hozzájárulás, adományok, stóladíjak, perselypénz, Önkormányzattól kapott évi rendszeren adomány, állami kis települési hozzájárulás, kamat, T-Mobile bérleti díj, egyéb gyűjtések. Ezt követően ismertette az előző évi kiadásokat is: személyi kiadásokat, plébánia és a templom közüzemi díjai, bankköltségek, egyéb kiadások (reprezentatív kiadások, egyházmegyei járulék). Az Egyháztanács elfogadta az elhangzott beszámolót.

Következő napirendi pont a templomtető ügye volt. Sajnálatos módon már a harmadik pályázatunkat utasították el. Most egy újabb készül, a már említett norvég pályázat. Imádkozunk a sikeréért.

Harmadik napirendi pontként a kántorház építése volt. A bizottság beszámolt az eddigi fejleményekről: elkészült az építkezés költségvetése (35 millió Ft), a bontás még plusz 1,2 millió Ft összeget jelent. Ez még nem tartalmazza a pince költségeit, mivel annak felmérésére csak az épület elbontása után kerülhet sor. A testület egyhangúlag elfogadta az ismertetett pénzügyi és megvalósítási terveket. Az eddig rendelkezésre álló összeg: 17 millió Ft a tetető eladásából, 6,5 millió Ft az Alapítvány gyűjtéséből, 5 millió Ft egy nagy összegű nagylelkű adomány, vagyis összesen 28,5 millió forint. Ezt követően a kántor úrék költözése során szükséges segítség kérések és elajánlások hangoztattak el. (A költözés február utolsó napjaiban meg is történt, összeállítás ld. lenn.) Sor került a bérleti szerződés aláírására is, az Önkormányzat ingyenes bérletbe rendelkezésünkre bocsátotta az iskolában található szolgálati lakást.

Utolsó napirendi pontként a temetőben található sírmlékek méltó elhelyezését beszélte meg a testület (erre március 8-án sor is került, összeállítást ld. 4.o.)
dr. Tóth Éva

Költözés a kántorházból, február 28.

Február 28-án lezajlott a kántorház nagyobb bútordarabjainak az átköltöztetése. Nagyon sokan segítettek ebben a nagy munkában. Kántor úr és családja az iskolánál lévő szolgálati lakásba költöztek, ekkortól már ott érhetők el.

Köszönet a segítőknek:

Varga Frigyes, Galambos Balázs, Kiss Nándor, Bálint István, Nagy Vilmos, Szlovicsák Ferenc, Bai Sándor, Kiss Tamás, Végh Balázs, Surányi Szilárd, Györvári Imre, Bai Zoltán, Györgyövcics Károly.

Köszönet és hála

A családom és a magam nevében nagyon szépen köszönöm a Alsónémedi Önkormányzatának, valamint a Polgármester Úr gesztusát, amellyel lehetővé tették, hogy az új kántorház építése alatt egy nagyon szép lakásban lakhassunk.

Illetve megköszönöm mindazoknak, akik segítettek a költözésben, az egyháztanács tagjainak, a segítőknek, szüleinknek, mert nélkülük nagyon-nagyon nehéz dolgunk lett volna. Köszönjük az Abéva KFT munkatársainak kedvességét is. Köszönöm Surányi Miklósnak is a beköltözés kapcsán nyújtott segítségét. Ismét megtapasztalhattuk Alsónémedi közösségének szeretetét, kedvességét, amiért nagyon hálásak vagyunk:

A Benkó család nevében - Benkó Péter

Búcsúpillantás a hátsó frontról

Temető takarítás, 2014.március 8.

A segítők egy csoportja.
Többen hiányoznak a képről!

Március 8-án került sor a már hagyományosnak mondható „Öregtemető” tavaszi nagytakarítására. Nagyon köszönjük mindazoknak, akik fontosnak érezték azt, hogy e napon eljőjenek a temetőbe, s munkájukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a temető megújuljon, s szép fényében ragyogjon.

A régi sírkeresztek (XVIII-XIX. sz.) beállításra kerültek a kerítés mellé.

Ekkor került sor a régi sírkövek rendezésére is, melyek különböző okok miatt nem megfelelően voltak elhelyezve a kápolna környékén. A jelenlévő segítők fáradságos munkával beásták őket a temető egy arra megfelelő részébe, hozzájárulva ahhoz, hogy ezek a régi sírkövek mindenki által megtekinthetők legyenek, illetve minél hosszabb ideig fennmaradhasanak mindannyiunk örömére.

Köszönet mindenkinek!

Új szemét-tárolókat helyeztek el a temetőben az egyházközség.

JÁTSSZUNK!

Alsónémedi római katolikus templomának (kis) részlete, mi az? (1.)

Újságunk hasábjain elkezdünk egy „Ki ismeri az alsónémedi rk. templomot?” című játékot! Ismerjük kedves templomunkat, mégis sokszor elmegyünk a részletek mellett... Most viszont meg kell figyelni pontosan a lényegest, s a kevésbé lényegest is!

A játék folyamán karácsonyi újsgünk lapjain meg fog jelenni egy-egy kép, amelyet fel kell ismerni, hogy templomunkban hol található, illetve minek a részlete látható a képen.

A megfejtéseket újsgünk e-mail-címére várjuk: szentkereszt2351@gmail.com
Ha valaki nem rendelkezik internettel, a sekrestyében is leadhatja megfejtését. Egy-egy kép megoldását a következő lapszám megjelenéséig fogadjuk el.

2015. januárjára tervezzük az eredményhirdetést. A játékot az nyeri, aki a legtöbb képet ismeri fel. Egyenlő állás esetén sorsolás dönt. A játék nyertese könyvjutalmat kap.

Játékra fel! Íme az 1. kép:

Március 5. Hamvazószerda

Ne felejtjük el, hogy **szigorú böjti** napot kell tartanunk.

Napi háromszor lehet étkezni, egyszer lehet jól lakni és húst nem szabad fogyasztani!

Érvényes minden felnőtt keresztényre, 18 és 60 év között, kivéve betegség és áldott állapot.

Keresztút

Nagyböjten minden pénteken, a szentmiséket követően Keresztutat tartunk.

Nagyböjti lelkigyakorlat

A nagyböjti lelkigyakorlat Nagyböjt 3., 4., és 5. vasárnapjain,

március 23-án, 30-án és április 6-án az esti szentmisék keretében zajlik.

A lelkigyakorlatot **Láng András atya**, du-naharaszti és taksonyi plébános tartja. Jöjünk el minél többen!

Mindenkinek áldott, kegyelmekben gazdag nagyböjti szent időt kívánunk!

XVI. Benedek pápa hamvazószerdai homíliája: Fegyverünk a gonosz ellen: a szeretet**A nagyböjti stációk hagyománya**

A bűnbánati körmenet, amellyel a mai liturgiát elkezdtük, segít belépnünk a Nagyböjt jellegzetes légkörébe, amely a megtérés és a lelki megújulás személyes és közösségi zárandoklata. A stationes quaresimali igen régi római hagyománya szerint ebben az időben a hívek és a zárandokok minden nap összegyűlnek és megállnak (statio) a sok vértanú valamelyikének emlékhelyénél, akik a római egyház alapjait jelentik. Azokban a bazilikákban, ahol ereklyék nyugszanak, szentmisét mutatnak be, amelyet körmenet előz meg. A körmenetben a szentek litániáját éneklük: így emlékeznek azokra, akik vérükkel tettek tanúságot Krisztusról, az ő megszólításuk ösztönzéssé lesz minden keresztény számára, hogy megújítsa elköteleződését az Evangélium mellett. Ezek a rítusok az évszázadok elteltével sem veszítettek értékükből, mert emlékeztetnek, mennyire fontos a mi korunkban is kompromisszumok nélkül befogadni ezeket az ígéket: „Ha valaki utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel keresztjét minden nap, és kövessen engem!”

A hamvazkodás

A nagyböjt egy másik és kizárólagosan a nagyböjt első napjához tartozó gesztusa a hamvazkodás szertartása. Mi ennek a sokatmondó jelentése? Nyilvánvalóan nem pusztán rituáléről van szó, hanem valami igen mély dologról, amely a szívünket érinti meg. Megérteti velünk, mennyire időszerű Joel próféta figyelmeztetése, amelyet az első olvasmányban hallhattunk. Ez a figyelmeztetés számunkra is érvényes: a külsődleges gesztusoknak mindig meg kell felelnie a lélek őszinteségének és a cselekedetek következettségének. Mire jó megszagatni a ruhát – teszi fel a kérdést a sugalmazott szerző –, ha az ember szíve távol marad az Úrtól, vagyis a jótól és az igazságtól? Ez az, ami számít: őszintén bűnbánó lélekkel visszatérni Istenhez, hogy elnyerjük irgalmát.

Új szívet és új lelket: ezt kérünk, a par excellence bűnbánati zsoltárral, a Miserere-vel, amelyet ma ezzel a visszatérő verssel éneklünk: Bocsáss meg nekünk, Urunk, mert vétkeztünk. Az igaz hívő bűnössége tudatában teljes valójával, szívével, lelkével és testével vágyik az isteni bocsánatra, mint egy új teremtésre, amely képes visszaadni neki az örömet és a reményt.

A nagyböjt: küzdelem

A nagyböjt lelkületének egy másik vonása az, amelyet agonisztikusnak nevezhetnénk. Erre utal a szentmise könyörgése, amikor a bűnbánat fegyveréről és a gonosz szellemével szembeni küzdelemlről beszél. A keresztény embernek minden nap, de különösképpen a nagyböjt idején harcot kell vívnia, hasonlóan ahhoz, amelyet Krisztus vívott Júdea pusztájában, ahol negyven napon keresztül kísértette az ördög, majd az Olajfák hegyén, amikor visszautasította a legerősebb kísértést, mindezt elfogadva az Atya akaratát. Lelki küzdelemlről van szó, amely a bűn, végső soron pedig a sátán – minden bűn forrása és oka – ellen irányul. Ez a harc a teljes embert bevonja, s szüntelen éberséget kíván. Szent Ágoston írja, hogy aki Isten szeretetében és irgalmában akar járni, az nem érheti be azzal, hogy súlyos és halálos bűneitől megszabadul, hanem az igazságot cselekszi, elismerve azokat is, amelyeket kevésbé tekintenek súlyosnak, s méltó tettekkel lép a világ elé. Ha elhanyagolják őket, a kisebb bűnök is elburjánzanak, s halált okoznak.

A nagyböjt ezért emlékeztet minket, hogy a keresztény élet szüntelen küzdelem, amelyben az imádság, a böjt és a vezeklés fegyvereit kell használnunk. Küzdeni a rossz, az önzés és a gyűlölet minden formája ellen, s meghalni önmagunknak, hogy Istenben éljünk: ez az aszkézis útja, Jézus minden tanítványa ezt az utat hivatott bejárni alázattal, türelemmel, nagylelkűséggel és kitartással. Az isteni Mester engedelmes követése a keresztényeket a béke tanúivá és apostoláivá avatja.

A válasz a rosszra

Ez a belső hozzáállás segít jobban megérteni azt is, hogy mi a keresztény válasz az erőszakra, amely a világ békéjét fenyegeti. Természetesen nem a bosszú, nem a gyűlölet, sem a hamis spirituáliszuszba menekülés. Aki Krisztust követi, annak a válasza: végigmenni annak az útján, aki kora és minden idők minden gonoszsága láttán szilárdan magához ölelte a keresztet, a talán hosszabb, de hatásos ösvényt követve. Az ő nyomaiban járva, vele egyesülve nekünk is mindannyiunknak azon kell fáradoznunk, hogy a gonosszal a jót állítsuk szembe, a hazugságra az igazsággal feleljünk, a gyűlöletre a szeretettel.

Deus caritas est kezdetű enciklikámban ezt a szeretetet kívántam bemutatni, mint személyes és közösségi megtérésünk titkát. Pál apostol korintusiakhoz írt levelének szavaira – Krisztus szeretete sürget minket – utalva kiemeltém: annak tudata, hogy Isten egészen a haláláig odaadta magát nekünk, arra kell, hogy indítsa, hogy már ne önmagunkért éljünk, hanem érte, s vele együtt a többi emberért.

A konkrét tettekkel való szeretet

Mint ahogy Jézus a ma olvasott evangéliumban megerősíti, a szeretetnek konkrét gesztusokban kell megnyilvánulnia embertársaink, különösen a szegények és a rászorulóknak felé – a jótettek értékét mindig alárendelve a mennyei Atyával való kapcsolat őszinteségének, aki a rejtekben is lát, s megjutalmazza azokat, akik alázatosan, önzetlenül teszik a jót.

A szeretet konkrétsága jelenti a keresztények életének egyik lényegi elemét, akiket Jézus arra buzdít, hogy a világ világossága legyenek, hogy az emberek, jótetteiket látva, dicsőítsék Istent. Ez az ajánlás most, a nagyböjt kezdetén éppoly időszerű, mint valaha, mert egyre jobban felismerjük: a szolgáló szeretet, a karitás az egyház számára nem egyfajta szociális támogatási forma, hanem természetéhez tartozik, lényegének nélkülözhetetlen kifejezője.

Az igaz szeretet tettekben nyilvánkozik meg, amelyek nem zárnak ki senkit, ahogy az irgalmas szamaritánus példája mutatja, aki nagy lelki nyitottsággal segített egy bajba jutott ismeretlen, akivel véletlenül találkozott útja közben.

Ezekkel az érzésekkel lépünk be az egyházi év e különleges időszakába, hagyjuk, hogy Isten szava megvilágosítson és vezessen minket! A nagyböjten gyakran elhangzik majd a meghívás, hogy térjünk meg és higgyünk az evangéliumban. Állandóan arra kapunk ösztönzést, hogy nyissuk ki lelkünket az isteni kegyelem ereje előtt. Gazdagodjunk abból a tanításból, amelyet ezekben a hetekben bőven kínál majd az egyház. Az imádság elkötelezett lelkületétől áthatva, a bűnbánat, a böjt és a testvérek iránti odafigyelés nagyobb erőfeszítésének határozott szándékával induljunk el a hűsvét felé. Elkísér minket Szűz Mária, az egyház édesanyja, Krisztus minden hiteles tanítványának példaképe. Ámen.

Kedves Testvérek!

Minden évben van egy hétvége, amikor a cserkészcsapatnak csak a vezetősége megy el táborozni. Idén Nagyszalontára utazunk, hogy Bőjte Csaba atya gyermekotthonában két napot foglalkozunk a fiatalokkal. Nagy a szükség az ilyen helyen, úgyhogy ha már megyünk, nem szeretnénk üres kézzel menni, ezért

gyűjtést rendezünk a nagyszalontai gyermekotthon diákjai számára.

Kérjük a kedves híveket, hogy adományaikkal segítsék vállalkozásunkat!

Gyűjtünk:

iskolaszereket (füzeteket, ceruzákat, tollakat, festéket, zsírkrétát, radírt, színes papírt, stb.)

könyveket (általános iskolásoknak való mesekönyveket, esetleg szakácskönyvet a lányoknak, képregényeket, stb.)

tisztítószereket

Édességeket

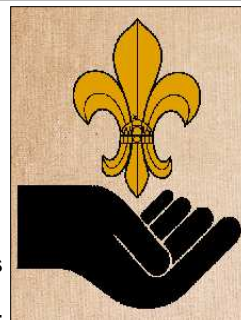
Az adományokat a **plébánián**, vagy nálam lehet leadni, március 23-ig, velem **egyeztett időpontban**.

A cserkészek nevében, köszönettel:

Bálint Bernadett,

tel: +36-30/583-7692,

e-mail cím: bernadett.balint@gmail.com

A Csodavilág februári alkalmán a gyerekek imádkoztak, játszottak és farsangi álarcokat készítettek.

Baba-mama klub

A Baba-mama klub már 4 éve működik a közösségi házban.

Most február 24-én farsangi alkalmat rendeztek, ahol a kicsik jelmezbe öltöztek.

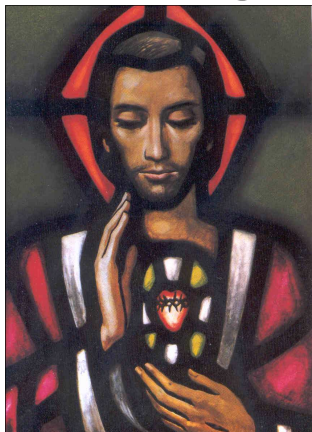
Köszönjük Benkó Péterné, Demeterné Papp Tímea és Szlovicsákné Mészáros Mária áldásos tevékenységét!

Szeretettel várják az anyukákat és kisgyerekeket a megrendezett foglalkozásokra, melyek ezentúl hétfői napokon lesznek a közösségi házban.
(Id. következő oldal)

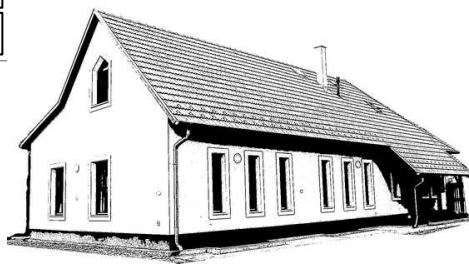
Szent Imre Közösségi Ház hírei

Jézus Szíve Családja

Jézus Szentséges Szívének Családja a következő közös imaóráját márc. 2-án tartja az esti szentmise után a templomban. Március 5 Hamvazószerda. Március 7 elsöpéntek. Urunk kínszenvedésének és halálának az emléknapja. Készüljünk fel szentgyónással a szent böjtre. Megkezdődik a szent 40 nap, amely keresztény testvérek számára böjtből, imádságból, Istenre figyelésből, testi-lelki fegyelemben való felkészülés a szent húsvétra. Szent Benedek írja: Az ember ezekben a napokban teljes tisztasággal élje az életét. A más időkben elkövetett hanyagságait tegye jóvá. Ez akkor történik megfelelő módon, ha minden bűntől tartózkodunk, könnyek között imádkozunk, szent olvasmányokat olvasunk, a szív töredelemére és az önmegtartóztatás cselekedetire, törekszünk. Ezekben a napokban a szolgálatunk szokott mértékéhez adjunk hozzá valamit. (külön imádságot, ételben és italban önmegtartóztatást) A kiszabott mértéken felül mindenki ajánljon fel valami a saját akaratából a szentlélek örömeiben Istennek, azaz, vonjon meg valamit testétől ételben, italban alvásból, beszédből, tréfálkozásból és így a lelki vágyódás örömeivel várja a szent Húsvétot. A saját akaratunkból vállalt önmegtartóztatásnak nagy értéke van. Ezen a szent órán kérjük, a szent lel-

ket erősítsen meg bennünket ebben a böjti felkészülésben, hogy Isten gyermekeihez méltóan tudjuk átélmélni ezt a szent kegyelmi időt és általa mélyebb önismeretre, alázatára és szorosabb Isten kapcsolatra juthassunk. Teremtő Atya, Megváltó Fiú, Megszentelő Lélek, Jézus Krisztus, aki lelkem megváltotta. Add, hogy hű apostola lehessenek a Te országodnak! Szeretném neked szentelni minden gondolatomat. Add, hogy áhitattal és szeretettel, kitartással szolgálhassalak Téged az emberek között.

Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!
Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!
Jöjj gyámolító, jöjj vigasztaló,
Jöjj mennyei társ,
Hogy a bús árvaságból kiválts!

Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!
Szentlélek Isten jöjj szívünkbe, igen óhajtunk!
Jöjj égi erő, jöjj lelkesítő, jöjj szent tiszta láng!
Tüzet fogjon e fásult világ!

özv. Szlovicsák Balázné

Márciusban a Jézus Szíve Családjában a kilencedet mondják:

Febr. 26 – Márc. 6	Márc. 7 – 15	Márc. 16 – 24	Márc. 25 – Ápr. 2
Sponga Anita Bolonovszky Lászlóné Özv. Gábor Józsefné Csernák Nikolett Özv. Kiss Albertné Acsai Lászlóné	Györgyövcis Józsefné Györfvári Balázné Özv. Jakab Gáborné Özv. Surányi Tiborné Ács Istvánné	Özv. Lovas Flóriánné Özv. Tóth Jánosné Id. Surányi Miklós Drozdik Jánosné	Tamás Györgyné Özv. Némedi Rezsőné Mikoly Istvánné Özv. Kiss Ferencné

Szent Imre közösségi ház tervezett programjai

2014. MÁRCIUS

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1	2 19 óra Jézus Szíve család imája
3	4	5	6	7 18 óra Ifi -hittan 	8 18 óra Cursillo Ultreya 	9 10 óra Csodavilág
10 9.30 óra Baba- Mama klub 	11	12	13	14 18 óra Ifi -hittan 	15	16 10 óra Szent gyermek- ség imacsoport
17	18	19 18 óra Cursillo Ultreya 	20	21 18 óra Ifi -hittan 	22 10-12 óra Karitász 	23 10 óra Szent gyermek- ség imacsoport
24 9.30 óra Baba- Mama klub 18 óra Karitász 	25	26	27	28 18 óra Ifi -hittan 		

Egy kisgyermek szemével

Egy perc bölcsenység...

Mi voltunk az egyetlen család az étteremben. Eriket beraktam egy etetőszékbe és megjegyeztem magamnak milyen csendben eszik minden vendég. Néhányan halkán beszélgettek. Erik hirtelen örömteli kiáltást hallatott.

„Szia!” – mondta, miközben pufók kezeivel a szék tálcáját püfölte. Szemei az izgatottságtól kikerekedve, száján azzal az imádnivaló fogatlan mosollyal, hevesen integetett.

Próbáltam megtalálni hirtelen örömeinek forrását. Sikerült. Egy koszos, szakadt kabátot viselő öregember volt. Nadrágja gyűrötten lógott rajta, cipzárja félig lecsúszva, egyik cipőjéből kikandikáltak a lábujjai, erekkel telerajzolt orra, olyan volt, mint egy térkép. Túl messze voltunk ahhoz, hogy szagokat érezzünk, de biztos voltam benne, hogy büdös. Ő is integetett.

„Szia, kicsi baba! Szia, nagyfiú! Kukucs!” – mondta Eriknek. Összenéztünk a férjemmel. „Most mit csináljunk?”

Meghozták az ebédünket. A férfi szakadatlanul kiabált a túoldalról.

„Ismered ezt a játékot? Kukucs! Nézd csak! Ismeri!”

Senki sem gondolta, hogy a férfi aranyos és egyértelmű volt, hogy részeg. A férjemmel majd elsüllyedtünk szégyenünkben. Csendben ettünk, de nem úgy Erik, aki egész repertoárján végigment, az öreg pedig mindent utána csinált. Végre befejeztük az evést és a kijárat felé vettük az irányt. A férjem elment fizetni azzal, hogy a kocsinál találkozunk. Az öregember pont köztem és a kijárat között ült. „Uram, segíts, hogy kijussak innen anélkül, hogy megszólítana miniket!” – imádkoztam magamban. Ahogy közeledtünk, próbáltam úgy fordulni, hogy ne érezzük a leheletét, de miközben elfordultam Erik kitekerte magát és az ismert „vegél fel” babapozícióba helyezkedett.

dett.

Mielőtt bármit tehettem volna Erik az öregember karjaiba vetette magát.

Hirtelen ott álltam és néztem, ahogy egy nagyon büdös öregember a karjaiban tart egy boldog kisgyereket. Erik teljes bizalommal és szeretettel a férfi kopott vállára hajtotta a fejét. Az öregember becsukta a szemét és láttam, ahogy megindulnak a könnyek. Öreg, koszos, fájdalomtól és a kemény munkától kicserzett kezei igazi gyengédséggel tartották a fiamat, miközben szeretettel a hátát simogatta. Nem láttam még ilyen mély és ugyanakkor ennyire röpké szeretet két emberi lény között.

Döbbenet álltam. Az öreg néhány másodpercig ölelte Eriket majd rám nézett. „Nagyon vigyázzon erre a fiúra!” – mondta szilárd meggyőződéssel.

Nagy nehezen kinyögtem, hogy „megteszem”. A férfi nem túl nagy hajlandósággal, szomorúan fejtette le magáról Eriket, mintha valóban fájdalmat okozott volna neki a mozdulat. Megfogtam a fiamat és az öregember ennyit mondott: „Isten áldja asszonyom! Ez volt a karácsonyi ajándékom.”

Egy elmakogott köszönet után futva tettem meg az utat az autóig. A férjem nem értette miért sírok és miért szorítom úgy a fiamat, miközben azt mondogatom, hogy „Uram, Uram, kérlek, bocsáss meg!”

Tanúja voltam Krisztus szeretetének egy gyermek ártatlanságán keresztül, aki nem látott bűnt és nem ítélkezett. Egy kisgyereken keresztül, aki a másik lelkét látta és egy anyán keresztül, aki nem látott tovább az öltözéken. Keresztényként vak voltam, miközben karjaiban tartottam egy gyermeket, aki látott. Úgy éreztem Isten azt kérdezi tőlem, „Hajlandó vagy megosztani a fiadat egy pillanatra?” amikor Ő nekünk adta az Övét, örökre. A rongyos öregember eszembe juttatta, hogy „olyanokká kell lennünk, mint a kisgyermek, hogy bemehessünk a mennyek országába”. „Ne ítéljete a látszat után, hanem igaz ítélettel ítéljete!” –

(János 7:24)

Ferenc pápát egy éve, 2013. március 13-án választották meg.

„Milyen kapcsolatban áll elődjével? Kért-e valaha tanácsot XVI. Benedektől?

– „Igen. A nyugalomba vonult pápa nem egy múzeumi szobor, hanem egy intézmény. Nem voltunk hozzá szokva, hogy nyugdíjas pápa is van. Hatvan-hetven évvel ezelőtt nyugalmazott püspök sem létezett. Aztán jött a II. vatikáni zsinat, s most már ez is egy intézmény. Hasonlóan kell történnie ennek egy nyugdíjas pápával is. Benedek az első, s talán továbbiak is lesznek. Nem tudjuk. Ő visszahúzódo, aláztos, nem akar zavarni. Beszéltünk erről, s közösen úgy döntöttünk, hogy jobb lenne, ha látná az embereket, ha kimozdulna és részt venne az egyház életében. Egyszer idejött a Szent Mihály főangyalt ábrázoló szobor megáldására, aztán eljött ebédelni a Szent Márta-házba, karácsony után pedig meghívtam, hogy vegyen részt a konzisztóriumon, ő pedig elfogadta. A bölcsessége Isten ajándéka. Volt, aki azt szerette volna, hogy egy bencés apátságba vonuljon vissza, távol a Vatikántól. Én viszont a nagyszülőkre gondoltam, akik bölcsességükkel, tanácsaikkal erőt adnak a családnak, és nem érdemlik meg, hogy öregotthonban végezzék.....

Őn újdonságokat vezetett be, szóvá tette a papok bizonyos viselkedésformáit, ráncba szedte a Kúriát. Találkozott némi ellenállással, ellenkezéssel. Megváltozott-e már annyira az egyház, amennyire egy évvel ezelőtt szerette volna?

– Tavaly márciusban semmiféle tervem nem volt az egyház megváltoztatására. Nem számítottam arra, hogy – mondjuk így – egyházmegyét kell váltanom. Úgy kezdtem bele a kormányzásba, hogy próbáltam gyakorlatba ültetni azt, ami az egyes kongregációkban a bíborosokkal való eszmecserék során felmerült. Cselekvésben azt várom, hogy az Úr inspiráljon. Mondok egy példát. Szóba került, hogy szükség lenne a Kúrián dolgozó emberek lelki gondozására, és elkezdtünk lelki napokat szervezni nekik. Nagyobb súlyt kellett adnunk az éves lelkigyakorlatnak: mindenkinek megvan a joga ahhoz, hogy öt napot elcsendesedve, elmélkedéssel töltsön, míg korábban a Kúrián meghallgattak naponta három prédikációt, azután voltak, akik folytatták a munkát.

A gyengédség és az irgalom a lényege lelkipásztori üzenetének...

– És az evangéliumnak. Ez az evangélium középpontja. Máskülönbem nem lehet megérteni Jézus Krisztust. Az Atya gyengéd szeretete küldi őt hozzánk, hogy meghallgasson, meggyógyítson, megmentsen minket.

De az emberek megértették ezt az üzenetet? Őn mondta, hogy a Ferenc-imádat nem fog sokáig tartani. Van valami, ami nem tetszik önnek az önről kialakított képben?

– Szeretek az emberek közt lenni, a szenvedők mellett állni, örülni, ha meglátogathatom a plébániákat. Nem tetszenek az ideológiai értelmezések, nem tetszik, ha egyfajta »Ferenc pápa-mitoszt« gyártanak. Amikor például azt híresztelik, hogy éjszaka kiszököm a Vatikánból, hogy enni adjak a koldusoknak az Ottaviano úton. Meg se fordult a fejemben. Sigmund Freud mondta egyszer, ha nem tévedek, hogy minden idealizálás mögött agresszió lapul. Bántónak érzem, ha valaki Supermannek vagy valamiféle sztárnak ábrázolja a pápát. A pápa olyan ember, aki nevet, sír, nyugodtan alszik, és vannak barátai, mint mindenki másnak. Egyszóval normális ember. „ - részlet a Corriere della Sera, 2014. március 5., 1–3. oldalán megjelent interjúból. Forrás: Magyar Kurír

Egyházközségünk hírlapját, a Szent Kereszt újságot az általunk megvásárolt nyomtatón készítjük.

A kiadvány ingyenes,

viszont adományokat köszönettel elfogadunk a lap fenntartására, amellyel hozzájárulhatunk a papír-, és a tinta költségeihez.

SZENT KERESZT

Az Alsónémedi Római Katolikus Egyházközség

Kiadványa. Megjelenik havonta.

Szerkesztők: Dr. Tóth Éva, Benkó Péter

A szerkesztőség e-mail címe: szentkereszt2351@gmail.com

Köszönettel fogadunk minden észrevételt, segítséget!